

[Hanne Andersen]

Socialministeren ønsker nu ikke bare at udskyde den gratis varige hjemmehjælp til den 1. juli 1989, som der står i betænkningen. Ifølge aftalen mellem regeringen, Fremskridtspartiet, CD og Kristeligt Folkeparti agter socialministeren at fremsætte forslag til et nyt betalingsssystem, der siges at harmonere med samspilsløsningen. Pensionister skal altså også efter den 1. juli 1989 betale. Man skal fortsat administrere frem for at bistå ældre i eget hjem – ældre, der vælger at blive hjemme frem for dyrere løsnin-

ger. Socialministeren spiller ikke med helt åbne kort i betænkningen. Med det ændringsforslag, der er i betænkningen, vil socialministeren give landets pensionister indtryk af, at de bare lige skal vente til den 1. juli 1989 på den gratis anviste hjemmehjælp. Så har kommunerne haft den tid, de manglede. Men der kommer et betalingsssystem til afløsning for det, vi har i dag, og det bliver spændende at se, hvori forskellen består. Det er at holde landets pensionister for nar.

Socialdemokratiet har ikke tænkt sig at ændre holdning. Vi fastholder beslutningen om gratis anvist varig hjemmehjælp fra den 1. januar 1989.

Vi kan ikke støtte forslaget, som det foreligger, og vi kan heller ikke støtte ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der klages mange steder i landet over, at hjemmehjælpen bliver dårligere og dårligere, og at man får mindre og mindre hjælp. Hvis vi ikke får en eller anden ordning på det, betyder det, at der efter 1. januar er endnu flere af de mennesker, der virkelig har brug for hjemmehjælp, som ikke får den hjælp, de skal have, fordi en ny kategori kommer til. Det er fakta, når man taler med hjemmehjælpsfolk ude over landet.

Kristeligt Folkeparti har hele tiden fastholdt, at den hjemmehjælp, man har brug for, fordi man er kronisk syg eller lignende, skal være gratis. Men har man en indtægt på omkring 200.000 kr., kan man godt betale noget. Der er forskel på at betale 58–68 kr. i timen og f.eks. 20–25 kr. i timen, når man samtidig kan sikre, at de mennesker, der virkelig har brug for at få en time eller to mere, der er skåret væk nu, kan få

det. Det er det, forhandlingerne skal dreje sig om efter jul.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

De svar, vi har fået i udvalget på den spinkle forespørgsel, der har været, har jo netop gået på, at det ikke kunne danne grundlag. Vi har efterlyst, hvor mange der har henvendt sig i de 18 måneder, der er gået, siden beslutningen blev truffet. Vi har ikke kunnet få noget svar, for der er ingen, der har henvendt sig. Vi har ikke kunnet bruge tiden til analyser eller store undersøgelser, så det er ikke godtgjort over for udvalget, at det bliver den situation. I går rettede vi lidt op på hjemmehjælperuddannelsen, som denne regering og tidligere regeringer har skåret på. Vi kan ikke se ændringerne, siden beslutningen blev truffet.

Agerschou (SF):

Som det fremgår af SF's betækningsbidrag, som vi selv synes er ret godt, har forslaget om at gøre varig hjemmehjælp gratis haft et helt specielt forløb.

Når forslaget i juni 1987 blev vedtaget i Folketinget, skyldes det efter vores bedste overbevisning en henvendelse fra Kommunernes Landsforening – altså den forening, der påstår at tale på kommunernes vegne, og hos hvem man burde forvente en vis portion velovervejet tankevirkingsomhed. I henvendelsen argumenterede Landsforeningen dengang mod den daværende socialministers forslag om en betalingsordning og foreslog, at man i stedet overvejede ikke at opkræve betaling for varig hjemmehjælp. Ideen fra Kommunernes Landsforening blev godkendt i Folketinget, og forslaget blev vedtaget den 2. juni 1987.

I de forløbne 18 måneder indtil 1. december 1988 har Kommunernes Landsforening ikke henvendt sig til Socialministeriet om problemer vedrørende denne beslutning. Alligevel foretager Kommunernes Landsforening en koventing og mener nu ikke længere, at det er en god idé. Man skriver oven i købet, at beslutningen virker ejendommeligt, og det finder vi er en meget sær betragtning, når man kender forløbet af sagen. De betænkeligheder, Landsforeningen nu giver udtryk for, burde man også have givet udtryk for i foråret 1987, hvis der overhovedet skal være nogen mening i at høre